

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 874: Kéo Dài Một Sát-Na Thành Vô Lượng Kiếp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 074)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Kéo dài một sát-na thành vô lượng kiếp】

Cũng có thể đem một sát-na kéo dài thành vô lượng kiếp. Thời gian không phải là thật, nếu như là thật, thì làm sao có thể tùy ý kéo dài, tùy ý rút ngắn được?. Điều này ở trong cửa Phật chúng ta, đã có một ví dụ vô cùng rõ ràng. Đức Phật Thích Ca Mâu Ni giảng *Kinh Hoa Nghiêm*, ngài đã dùng bao nhiêu thời gian?. Hai thất (mười bốn ngày). Cũng có kinh nói là ba thất, cho dù là ba thất đi chăng nữa; ba thất là hai mươi một ngày, Ngài đã giảng được bao nhiêu?. Đại bản *Kinh Hoa Nghiêm* mà Bồ-tát Long Thọ nhìn thấy, có số bài kệ nhiều bằng số vi trần của mười cái tam thiên đại thiên thế giới, số phẩm nhiều bằng số vi trần của một tứ thiên hạ. Vậy thì phải giảng đến chừng nào?. Vô lượng kiếp. Dem vô lượng kiếp cô đọng lại thành hai thất, đây là một ví dụ rất rõ ràng.

Nếu như quý vị không tin, tôi không biết trong sách Quốc văn ở các trường học hiện nay, có bài “Giấc mộng hoàng lương” hay không. “Giấc mộng hoàng lương” là một cuốn tiểu thuyết bút ký thời nhà Đường, câu chữ được viết vô cùng tuyệt mỹ, là một thiên tiểu thuyết rất nổi tiếng. Trong sách giáo khoa Quốc văn bậc trung học ngày trước đã có rồi, đó cũng có thể là một sự thật. Vị tú tài này đi đến một ngôi miếu cổ, người coi miếu ở đó, chính là một vị lão đạo sĩ giữ miếu, đang nấu kê vàng (hoàng lương). Hoàng lương là loại kê nhỏ, hạt cao lương (hạt bo bo) (*). Hạt cao lương rất dễ nấu chín, chỉ cần thời gian rất ngắn, thời gian chín còn ngắn hơn cả gạo thông thường. Vị đạo sĩ già này vừa mới nhóm lửa, thì liền ở bên cạnh ngủ gật, không phải đạo sĩ ngủ gật, mà là vị tú tài ngủ gật, anh ta ở đó đã nằm thấy một giấc mộng. Trong mộng anh ta thi đỗ Cử nhân, rồi lại đỗ Tiến sĩ, lại ra làm quan, không ngừng thăng quan, vài năm thì thăng lên đến chức Tể tướng. Những người đối xử tốt với anh ta, có ân thì đều đã báo ân; những người không tốt với anh, cũng đều đã báo thù. Đến năm bảy mươi tuổi, về hưu cáo lão hoàn hương. Mấy chục năm, bỗng chốc tỉnh mộng

rồi, khi tỉnh mộng thì nồi hoàng lương vẫn chưa nấu chín. Vị lão đạo sĩ đang ngồi đả tọa ở đó, lão đạo sĩ có thần thông, có định lực, đã nhìn thấy anh ta đang nằm mộng. Sau khi tỉnh mộng thì liền hỏi anh ta: “Thế nào! Mấy chục năm nay của anh trôi qua ra sao?”. Mấy chục năm quang âm trong mộng, mà nồi hoàng lương đó vẫn chưa chín, chỉ là một sát-na. Đây chính là thời gian dài có thể rút ngắn, thời gian ngắn có thể kéo dài. Con người khi không được như ý, người ta thường nói là một ngày dài như một năm. Có thể thấy thời gian là giả, không phải là thật, nó có thể được kéo dài hoặc rút ngắn lại.

Chú thích:

(*): Trong nguyên văn chữ Hán là 小米、高粱米 (Tiểu mễ, cao lương mễ), Lão Hòa thượng đang liệt kê rõ ràng hai loại ngũ cốc khác biệt nhau.

- **Hạt kê (Tiểu mễ - 小米 / Millet):** Là loại hạt có kích thước rất nhỏ, tròn và thường có màu vàng óng. Kê có lớp vỏ mỏng, hạt dẻo, thơm và **rất mau chín**. Ở Việt Nam, chúng ta thường dùng hạt kê để nấu xôi kê, chè kê hoặc cháo.

- **Hạt bo bo / Hạt cao lương (Cao lương mễ - 高粱米 / Sorghum):** Hạt có kích thước to hơn hạt kê khá nhiều, vỏ dày, hạt cứng và khô hơn. (Ở Việt Nam vào thời bao cấp, người dân thường lấy 3 loại hạt hoàn toàn khác nhau (bao gồm: hạt cao lương, hạt lúa mì và hạt ý dĩ) rồi gọi chung tất cả chúng bằng một cái tên bình dân là “hạt bo bo”).